

23. И тъй, надѣв ся него да проводи тутакси, щомъ разберѣ какъ ще стане съ мене;

24. А увѣренъ съмъ въ Господа че и самъ скоро ще дойдѫ.

25. Помыслихъ обаче за нуждно да проводи до васъ Епафродита, брата и сотрудника и сподвижника моего, а вашего посланика, и служителя на потрѣбъ-тѫ ми;

26. Понеже милѣаше за всички васъ, и тѣжаше, защото бѣхте чули че бѣ боленъ.

27. И наистинѣ болѣдува близу до смърть; но Богъ го помилува, и не тѣкмо него, но и мене, да ми не стане скѣрбъ връхъ скѣрбъ.

28. За това и по скоро го проводихъ, да ся възрадувате като го видите пакъ, и азъ да бѫдѫ по безскѣрбенъ.

29. И тъй прѣимѣте го въ Господа съсъ всяка радость, и имайте таквызи на почесть;

30. Понеже за дѣло-то Христово наближи до смърть, защото прѣзъ животъ-тъ си, да допълни недостатъкъ-тъ на ваши-тѣ къмъ мене услуги.

ГЛАВА 3.

1. При това, братіе мои, радувайте ся въ Господа; азъ да ви пишѫ все това исто-то, колкото за мене не ми е досадно, а за васъ е безопасно.

2. Пазѣте ся отъ псета-та, пазѣте ся отъ злы-тѣ работници, пазѣте ся отъ лѣжливо-то обрѣзаніе;

3. Защото обрѣзаніе-то смы нѣй, които духомъ служимъ Богу, и ся хвалимъ съ Христа Іисуса, и увѣреніе-то ни не е на плѣть-тѫ.

4. Ако и да можѫ азъ и на плѣть-тѫ да имамъ увѣреніе. Ако бы другъ нѣкой мыслилъ че може да има увѣреніе на плѣть-тѫ, то азъ повече;

5. Обрѣзанъ въ осмый-тъ день, изъ родъ-тъ Израилевъ, отъ племе-то Веніаминово, Евреинъ отъ Евреи, по законъ-тъ Фарисей,